

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Věc C-272/18) (*)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní spolupráce v občanských věcech – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Vyloučení práva obchodních společností z oblasti působnosti Římské úmluvy a nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) – Svěřenská smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem, jejímž jediným cílem je správa podílu na komanditní společnosti“)

(2019/C 413/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 písm. e) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a čl. 1 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) musí být vykládány v tom smyslu, že z oblasti působnosti této úmluvy a tohoto nařízení nejsou vyloučeny takové smluvní závazkové vztahy, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, které vyplývají ze svěřenské smlouvy, jejímž předmětem je správa podílu na komanditní společnosti.
- 2) Článek 5 odst. 4 písm. b) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a čl. 6 odst. 4 písm. a) nařízení č. 593/2008 musí být vykládány v tom smyslu, že pod vyluku uvedenou v těchto ustanoveních nespadá svěřenská smlouva, podle níž mají být služby spotřebiteli poskytnuty v zemi, v níž má obvyklé bydliště, na dálku z jiné země.
- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání v takové svěřenské smlouvě o správě podílu na komanditní společnosti, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která byla uzavřena mezi obchodníkem a spotřebitelem, jež nebylo sjednáno individuálně a na jehož základě je rozhodným právem právo členského státu, v němž má tato komanditní společnost sídlo, je ve smyslu zmíněného ustanovení zneužívající, pokud tohoto spotřebitele uvádí v omyl tím, že u něj vyvolává dojem, že se na smlouvu použije pouze právo tohoto členského státu, aniž ho informuje, že se na něj na základě čl. 5 odst. 2 Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 593/2008 vztahuje i ochrana, kterou mu zajišťují imperativní ustanovení vnitrostátního práva, které by bylo rozhodné v případě neexistence tohoto ujednání.

(*) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.